

การพัฒนาการเขียนสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนศรีธรรมวิทยา อำเภอมืองยโสธร จังหวัดยโสธร
The Development of Thai Spelling Skills Among Secondary Students at
Sritamwitaya School, Mueang Yasothon District, Yasothon Province

ณัฐธิดา ชูรัตน์
พระมหานพรัตน์ ขนติธมโม (ศิลากุล)
พระครูเมธีธรรมบัณฑิต (จิรศักดิ์ ทองหอม)
รพีภัทร มั่นจิต*
Natthida Churat
Pramaha Nopparat Khantithammo (Silakul)
Phrakrumethithammabundit (Jirasak Thonghom)
Rapeepat Manjit*
e-mail: natthidawetchakama@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำและส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอมือง จังหวัดยโสธร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 3 จำนวน 62 คน ในปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอมือง จังหวัดยโสธร มีอยู่ในระดับปานกลาง (μ 3.47, σ 1.88) และพบว่า การส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้ง แบบฝึกทักษะการเขียนอ่านคำยากมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ระดับ 80.52/84.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ, ทักษะการเขียนสะกดคำ, คำในภาษาไทย, โรงเรียนศรีธรรมวิทยา.

Abstract

This research aims to study and compare the achievement in spelling and to promote and enhance the spelling proficiency of Grade 9 students at Sritamwitaya School, Nai Mueang Subdistrict, Mueang District, Yasothon Province. The target group

for this study consisted of 62 Secondary students in the first semester of the academic year 2024. This research was conducted as a quasi-experimental study.

The research findings revealed that the spelling proficiency of Grade 9 students in the first semester of the academic year 2024 at Srithamwitaya School was at a moderate level ($\mu = 3.47$, $\sigma = 1.88$). Additionally, it was found that promoting and developing Thai reading aloud skills among these students was both effective and met the standard criteria. Furthermore, the spelling and reading practice exercises for difficult words demonstrated efficiency and learning achievement at the levels of 80.52/84.53, aligning with the set criteria.

Keywords: skill development, spelling proficiency, Thai language words, Srithamwitaya School.

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความรุ่งเรืองในอดีต เป็นหลักฐานที่สำคัญในการศึกษาความเป็นมาของชาติไทย เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง เป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมที่ทุกคนภาคภูมิใจ เป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้แสวงหาความรู้จากนานาวิทยาการ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้น และเป็นเครื่องมือประสานสัมพันธ์ให้เกิดความสมานฉันท์ในสังคมและประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1) บุคคลจำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกัน ทักษะการเขียนจึงจำเป็นและทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ การเขียนสะกดคำถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญา สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาจำเป็นต้องฝึกฝนการเขียนสะกดคำอยู่เสมอ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเขียนสะกดคำในขั้นสูงต่อไป (สุนันทา โสรจจ, 2528, หน้า 12) ทักษะการเขียนสะกดคำนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพราะการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียนในเบื้องต้นหากเกิดการละเลยการเขียนที่ถูกต้องจะกลายเป็นข้อบกพร่องให้แก่ผู้เรียนสืบต่อไป การฝึกการเขียนสะกดคำอย่างคล่องแคล่วให้แก่ผู้เรียนนับว่าเป็นการสอนขั้นพื้นฐานที่ดีที่นักเรียนจะสามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องเพื่อสามารถใช้ทักษะการเขียนนี้ต่อยอดไปยังศาสตร์ต่าง ๆ (ปัทมา ไตรคุป, 2547, หน้า 18) สอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์ (2536, หน้า 163) กล่าวว่า การเขียนใช้ติดต่อได้ระหว่างผู้อยู่ไกล สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมหรือวิชาความรู้ได้กว้างขวางกว่าภาษาพูด ช่วยรักษาและสืบทอดวิชาความรู้ต่าง ๆ ไว้นานถึงแม้คำบางคำจะไม่ใช้พูดกันแล้ว แต่ยังปรากฏหลักฐานเหลืออยู่ และภาษาเขียนสามารถปรับปรุงให้ได้ความกระชับไพเราะสละสลวยได้มากกว่าภาษาพูด ภาษาเขียนควรเริ่มจากเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้องจะทำให้ใช้ภาษาได้อย่างสมบูรณ์

คำที่เขียนสะกดอาจจะทำให้การอ่านออกเสียงคำนั้นไม่ถูกต้อง และอาจทำให้ความหมายในการสื่อสารผิดไป เสียความไปหรืออย่างน้อยก็แสดงถึงความด้อยค่าทางสติปัญญาของผู้ใช้ภาษาเขียน

จากความสำคัญของภาษาไทย ดังกล่าวข้างต้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดวิชาภาษาไทยไว้ในหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนทั้งหมด 5 สาระ ดังนี้ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ด้านสาระการเขียน มาตรฐานที่ 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ เขียนย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนข้อมูลรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนตัวชี้วัดด้านการเขียนสำหรับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ ผู้เรียนสามารถเขียนบรรยายและพรรณนา เขียนเรียงความ ย่อความ รายงานการศึกษาค้นคว้า จดหมายธุรกิจ รวมถึงการเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 49) ซึ่ง สายัณห์ ฝาน้อย และคณะ (2553, หน้า 19) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ให้ถูกต้องแม่นยำและคล่องแคล่ว โดยฝึกจากทักษะแต่ละอย่างทั้ง 4 ด้านให้แม่นยำและมีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2541, หน้า 14) ได้กล่าวว่า หลักการใช้ภาษาไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการใช้ภาษาไทย หากขาดหลักการใช้หลักภาษาไทยเสียแล้วเท่ากับขาดบรรทัดฐานของภาษา จะเป็นเหตุให้การใช้ภาษาบกพร่อง ผิดพลาดและไขว่เขว นานไปก็จะทำให้ภาษาเสื่อมสลายไป ซึ่งหลักการใช้ภาษาไทยเป็นระเบียบแบบแผนของภาษาไทยที่มีไว้เพื่อให้ผู้ใช้ถือเป็นหลักร่วมกันในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

ปัญหาการเขียนสะกดคำ ถือเป็นปัญหาที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย เช่น การเขียนสะกดการันต์ผิด เขียนตัวสะกดผิด เขียนวรรณยุกต์ผิด ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบในการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ หากผู้เรียนไม่สามารถเขียนได้อย่างถูกต้องก็ไม่สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ เข้มทอง จิตจักร (244, หน้า 12) ที่กล่าวว่าปัญหาการเขียนสะกดคำที่พบในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การเขียนพยัญชนะผิด เขียนสระผิด ใช้วรรณยุกต์ผิด และเขียนตัวการันต์ผิด นอกจากนี้ สุนันทา โสรจจ (2538, หน้า 87) กล่าวว่าพยัญชนะในภาษาไทยมี 44 ตัว แต่มีเสียงพยัญชนะ 21 เสียง ทำให้คำในภาษาไทยมีเสียงพ้องกัน แต่มีความหมายต่างกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งถ้าผู้เรียนจำหลักเกณฑ์ในการเขียนไม่ได้ ก็จะเขียนสะกดคำผิด ใช้คำไม่ถูกต้องตามความหมายทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร อีกทั้งการที่ผู้เรียนจดจำคำที่เขียนผิดโดยไม่ทราบความหมายที่ถูกต้องก็ส่งผลให้ผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดเช่นกัน

การเขียนสะกดคำเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา การสะกดคำที่ถูกต้องสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยหลายชิ้นพบว่านักเรียนไทยยังคงประสบปัญหาในการสะกดคำที่ถูกต้อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น (กาญจนา นาคสกุล, 2560, น. 45; Baddeley, 1990, p. 77) การศึกษานี้มุ่งเน้นไปที่ปัญหาการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา อำเภอมะนังยโสธร จังหวัดยโสธร เพื่อวิเคราะห์สาเหตุและ

แนวทางแก้ไขที่เหมาะสม ปัญหาการสะกดคำของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปัญหาหลักของนักเรียนที่พบจากการศึกษา ได้แก่

1) การใช้พยัญชนะและสระผิด นักเรียนมักสะกดคำผิดโดยใช้พยัญชนะและสระผิด เช่น “ใจร้อน” เป็น “ไจร้อน” หรือ “เกชตร” เป็น “เกสร” (สุภัทรา โพธิ์ไพจิตร, 2559, หน้า 32)

2) การใช้วรรณยุกต์ผิด นักเรียนมักสับสนในการใช้วรรณยุกต์ เช่น “ม่า” เป็น “มา” หรือ “ร้อนไ” เป็น “รอน” (ยงยุทธ อินทรสุข, 2562, หน้า 58)

3) การเว้นวรรคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน นักเรียนบางกลุ่มขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเว้นวรรคที่เหมาะสม ส่งผลให้ข้อความอ่านยากและความหมายคลาดเคลื่อน (Snowling, 2000, p. 92)

4) อิทธิพลจากภาษาอื่น นักเรียนบางกลุ่มมีแนวโน้มใช้คำที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศ เช่น คำทับศัพท์ หรือการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษแทนเสียงภาษาไทย (Treiman, 1993, p. 121)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการสะกดคำ กล่าวคือปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาการสะกดคำของนักเรียนสามารถจำแนกได้ดังนี้

1) ปัจจัยด้านครอบครัวและสภาพแวดล้อม การขาดการสนับสนุนจากครอบครัวในด้านการอ่านและเขียนอาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการสะกดคำ (Stanovich, 1986, p. 302)

2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน หลักสูตรและเทคนิคการสอนที่เน้นทฤษฎีมากกว่าการฝึกปฏิบัติอาจทำให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะการสะกดคำได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Vygotsky, 1978, p. 86)

3) ปัจจัยด้านเทคโนโลยีและสื่อออนไลน์ นักเรียนในปัจจุบันมักใช้สื่อสังคมออนไลน์ซึ่งเต็มไปด้วยคำที่สะกดผิด และนำมาใช้ในชีวิตประจำวันโดยไม่รู้ตัว (Crystal, 2008, p. 35)

แนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำ ประกอบด้วยดังนี้

1) การสอนแบบเน้นการปฏิบัติ (Active Learning) เช่น การใช้เกมการศึกษา การแข่งขันสะกดคำ และการใช้แอปพลิเคชันเสริมทักษะการสะกดคำ (Nation, 2001, p. 102)

2) การฝึกการอ่านออกเสียงและสะกดคำ เพื่อช่วยให้จดจำรูปแบบการสะกดที่ถูกต้อง (Ehri, 2005, p. 167)

3) การบูรณาการเทคโนโลยีในการสอน เช่น การใช้ซอฟต์แวร์ช่วยสะกดคำหรือแอปพลิเคชันด้านภาษาไทย (Cunningham, 2005, p. 243)

4) การส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่านและเขียน ครูและผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนอ่านหนังสือและฝึกเขียนเป็นประจำ (Graham, 2006, p. 422)

ดังนั้น ปัญหาการสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยาเกิดจากหลายปัจจัย รวมถึงความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างภาษาไทย การเรียนการสอน และอิทธิพลจากสื่อดิจิทัล แนวทางการแก้ไขปัญหานี้ควรเน้นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกฝนทักษะสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ จากการที่ผู้วิจัยสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรี

ธรรมวิทยา พบว่าผู้เรียน มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำเป็นจำนวนมาก ปัญหาการเขียนสะกดคำนี้อาจส่งผลกระทบต่อผู้เรียนในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ มีปัญหาในการตอบข้อสอบแบบอัตนัย หรือแม้กระทั่งมีปัญหาในการใช้ชีวิตประจำวัน ดังนั้นตัวผู้วิจัยจึงศึกษาปัญหาเพื่อแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางด้านการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โรงเรียนศรีธรรมวิทยาทำบลในเมือง อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยาทำบลในเมือง อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา
3. เพื่อสร้างแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยาทำบลในเมือง อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาการเขียนสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยาทำบลในเมืองยะลา จังหวัดยะลา” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) วิธีการสืบค้นข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและคณะได้เลือกใช้วิธีการสืบค้นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสาร ตำรา หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบออนไลน์ (internet online) และผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย (target group)

กลุ่มเป้าหมาย (target group) ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยาทำบลในเมือง จังหวัดยะลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียน รวมทั้งสิ้น 62 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้การศึกษาข้อมูลด้วยค่าพารามิเตอร์ (parameters) กับประชากรทั้งหมด (population) และใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในค่าพารามิเตอร์ (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

2 ด้านตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระ (independent variables) ประกอบด้วย

- 1) ด้านรูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอน
- 2) ด้านกิจกรรมแบบฝึกหัดและกิจกรรมการเรียนรู้

- 3) ด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
- 4) บริบทด้านปัจจัยด้านครูผู้สอน
2. ตัวแปรตาม
 - 1) ระดับการพัฒนาการเขียนสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 2) ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาการเขียนสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1) แบบฝึกเรื่องการพัฒนาการเขียนสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร
 - 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องทักษะการพัฒนาการเขียนสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร
4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการพัฒนาการเขียนสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้
 - 1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และคู่มือครูภาษาไทย รวมถึงแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 2) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านออกเสียงในภาษาไทย รวมทั้งวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการอ่าน
 - 3) ผู้วิจัยคัดเลือกคำที่นักเรียนมักอ่านผิดพลาดอยู่เสมอ ๆ จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงในภาษาไทย
 - 4) นำแบบฝึกที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 3 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ
 - 5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
 - 6) พิมพ์แบบฝึกฉบับทดลอง

7) นำแบบฝึกไปทดลอง (try-out) ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงในภาษาไทยเพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือระดับประสิทธิภาพของใบงานที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คิดได้จากคะแนนปฏิบัติระหว่างเรียนรวมกัน และคะแนนสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยใบงาน) E_2 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจนจบบทเรียนทั้งหมด)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การวัดประเมินผลการเรียนรู้ และศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทยที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องทักษะการอ่านออกเสียงในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในเรื่องที่ต้องการสร้างแบบทดสอบ

3) สร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย จำนวน 5 ชุด แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประกอบการสอน จำนวน 5 แผน

5) นำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมิน เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหากับจุดประสงค์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ

6) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้น

7) พิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับทดลอง

8) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบ โดยหาค่าความยาก (P) ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ .20 ถึง .80 หาค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

9) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้จริง

การทดลองใช้จริง

ผู้วิจัยนำแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการอ่านภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขจากการแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนคำเตยวิทยา ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 25 คน เพื่อหาประสิทธิภาพภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากการทดลองได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.77/91.80

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เริ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนั้นคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 62 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียนศรีธรรมวิทยา ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด 5 ชุด โดยมีการจัดการสอบออกเป็น 2 ช่วง คือ การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำซึ่งแบ่งเป็น 5 ชุด ได้แก่ แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องคำประวิสรรชนีย์ แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องการใช้รูปวรรณยุกต์ แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องตัวการ์ตูน และ ไม้ทัณฑฆาต แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องคำพ้องเสียง และแบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องไม้หันอากาศ และ รร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจุติดา คงด้วง (2549) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนด

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 16.24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.53

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 2 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 15.76 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.80

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 3 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 15.88 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.58

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 16.40 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.87

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 5 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 16.24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.39

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในภาษาไทย

ประเด็นที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนรวม 634 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.36 มีค่าร้อยละเท่ากับ 84.53 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.88 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ที่มีคะแนนรวม 287 คะแนน มีค่าเฉลี่ย 11.48 มีค่าร้อยละ 38.26 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.56

ประเด็นที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำในภาษาไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยาวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า เมื่อเปรียบเทียบค่า t ที่คำนวณได้คือ 22.29 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา มีอยู่ในระดับปานกลาง (μ 3.47, σ 1.88)

ประเด็นที่ 1 ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนศรีธรรม มีอยู่ในระดับปานกลาง (μ 3.03, σ 0.79) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ (1) การขาดการฝึกฝนที่สม่ำเสมอ นักเรียนอาจไม่ได้รับการฝึกฝนที่เพียงพอในการจดจำและเขียนคำที่สะกดผิด ความจำที่จำกัด: นักเรียนชั้นมัศึกษามีความจำที่จำกัด ซึ่งอาจทำให้ยากต่อการจำคำที่สะกดผิดจำนวนมาก (2) การพัฒนาทางภาษาที่ยังไม่สมบูรณ์ ทักษะการเขียนสะกดคำยากเกี่ยวข้องกับการรับรู้เสียงและโครงสร้างของคำ ซึ่งอาจยังไม่พัฒนาเต็มที่ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (3) การขาดกลยุทธ์การสะกดคำ นักเรียนอาจยังไม่ได้รับการสอนกลยุทธ์การสะกดคำที่จำเป็น เช่น การแบ่งคำ การใช้คำพ้องเสียงและการวิเคราะห์โครงสร้างคำ และ (4) ความสนใจและแรงจูงใจ นักเรียนอาจขาดความสนใจหรือแรงจูงใจในการฝึกฝนการเขียนสะกดคำยาก และจากการสัมภาษณ์ครูผู้นำแบบฝึกไปใช้ได้แนะนำแนวทางพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการสะกดคำยากที่ดีขึ้น โดยสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้ เช่น (1) ฝึกฝนเป็นประจำจัดสรรเวลาให้กับการฝึกสะกดคำเป็นประจำโดยใช้แบบฝึกหัดหรือเกมที่สนุกสนาน (2) แบ่งคำเป็นพยางค์ ช่วยให้นักเรียนมองเห็นโครงสร้างของคำและสะกดได้ง่ายขึ้น (3) ใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่หลากหลายและท้าทาย เพื่อขยายคลังคำศัพท์ (4) ใช้คำในบริบท นำเสนอคำศัพท์ในประโยคหรือเรื่องราว เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจการใช้คำที่ถูกต้อง (5) ใช้เครื่องมือช่วยจำ ใช้กลวิธีช่วยจำ เช่น การสร้างคำพ้องเสียงหรือการสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับคำศัพท์ (6) ตรวจสอบคำศัพท์เป็นประจำ ตรวจสอบคำศัพท์ที่สะกดผิดและฝึกฝนการสะกดคำเหล่านั้นซ้ำ ๆ (7) ให้คำติชมที่เป็นประโยชน์ ให้คำติชมที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้นักเรียนระบุและแก้ไข

ข้อผิดพลาด (8) ใช้เทคโนโลยีแอปพลิเคชันหรือซอฟต์แวร์การสะกดคำเพื่อช่วยฝึกฝน (9) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบและปราศจากสิ่งรบกวน เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจ่อกับการเรียนรู้ได้ และ (10) ให้กำลังใจและการสนับสนุน ชื่นชมความพยายามของนักเรียนและให้การสนับสนุนเมื่อพวกเขาประสบความสำเร็จ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูริตา สมานธิทัตย์ และคณะ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า 1) มีนักเรียนที่อ่าน และเขียนสะกดคำไม่ได้นักเรียนมาจากต่างพื้นที่ และเป็นชนชาติพันธุ์จึงทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนรู้ 2) ได้หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ 84.25/86.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทยสำหรับ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 21.51 คิดเป็นร้อยละ 71.70 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.81 คิดเป็นร้อยละ 86.03 มีคะแนนความก้าวหน้าร้อยละ 14.30 4) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้นหนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.13) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่สร้างส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุเดช ศรีดำรงค และคณะ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 15 เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ” ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน และชุดที่ 2 เรื่อง แม่กดสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดวิชา ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน และชุดที่ 2 เรื่อง แม่กด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับงานของณัฐพร จัดสวย และกิตติยา ปลอดแก้ว (2567) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาแอปพลิเคชันบนมือถือ โดยใช้เกมเป็นฐาน เรื่อง พยัญชนะและสระภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแอปพลิเคชันบนมือถือ โดยใช้เกมเป็นฐาน เรื่อง พยัญชนะและสระภาษาไทย เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแอปพลิเคชันบนมือถือ โดยใช้เกมเป็นฐาน เรื่อง พยัญชนะและสระภาษาไทย และ 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ เรียนด้วยแอปพลิเคชันบนมือถือ โดยใช้เกมเป็นฐาน เรื่อง พยัญชนะและ สระภาษาไทย กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแป้น

จำนวน 12 คน ปีการศึกษา 2566 โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แอปพลิเคชันบนมือถือ โดยใช้เกมเป็นฐาน เรื่องพยัญชนะและสระภาษาไทย ผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 84.33/88.33 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผน ผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 และ 4) แบบประเมินความสามารถการอ่านและการเขียนสะกดคำ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) แอปพลิเคชันบนมือถือ โดยใช้เกมเป็นฐาน ฯ ผลการตรวจสอบคุณภาพพบว่า ภาพรวมผลการประเมินประสิทธิภาพแอปพลิเคชันอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 84.33/88.33 2) นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำหลังเรียนเท่ากับ 16.00 สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 11.33 และ 3) นักเรียนมีคะแนนประเมินความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำหลังเรียนเท่ากับ 12.67 สูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 3.42

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนอ่านคำยากมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ระดับ 80.52/84.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่าผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตรงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ได้ประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ มีความสอดคล้องทั้งโครงสร้างรูปแบบและเนื้อหา ทั้งยังกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างแบบฝึกทักษะในครั้งนี้มีประสิทธิภาพมากที่สุด แบบฝึกทักษะที่นำมาฝึกแต่ละชุดจะเป็นกลุ่มคำเดิมเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย จึงได้ใช้รูปแบบที่หลากหลายในชุดเดียวกันนอกจากนั้นคำสั่งหรือคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะ มีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย ช่วยให้การทำแบบฝึกทักษะง่ายขึ้น มีให้เลือกตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี

สอดคล้องกับการศึกษาของ ญัฐญา เมืองสุข และศิริพร พิงเพ็ชร (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทย ผลการศึกษพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องประชาธิปไตย และเรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ดังนี้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.78) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.4$, S.D. = 0.63) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.35$, S.D.= 0.62) ตามลำดับ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ รุ่งสว่าง และคณะ (2567) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านภาษาไทย” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์การอ่านจากต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 2. เพื่อประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์การอ่านจากต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 119 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเสริมสมรรถนะการอ่านในชีวิตประจำวัน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) หน่วยการเรียนรู้ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ และ 3) แบบทดสอบเพื่อประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1. การพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์การสอนอ่านจากต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนมีความฉลาดรู้ด้านการอ่านที่สูงขึ้น โดยกลยุทธ์การสอนอ่านจากต่างประเทศประเทศมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่ชัดเจน และเป็นลำดับขั้น ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามขั้นตอนต่าง ๆ จนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความฉลาดรู้ ด้านการอ่านในการทำความเข้าใจบทความด้วยการตีความ จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ สะท้อนความคิดเห็น พิจารณาคูณค่าบทอ่าน และนำสิ่งที่ได้รับการอ่านไปใช้อย่างเหมาะสม และ 2. ผลการประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักเรียนแต่ละห้องเรียนมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ในระดับที่แตกต่างกัน โดยนักเรียนส่วนมากมีผลการประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่านผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

การดำเนินการจัดกิจกรรม ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ อาจจะไม่เข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ซ้ำ หรือต้องการความช่วยเหลือ ครูควรใช้เทคนิคเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ หรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในภาษาไทย ควรมีกิจกรรมที่น่าสนใจ มีรูปภาพประกอบที่ดึงดูดความสนใจ

2) ควรเลือกใช้แบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน

3. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ โดยใช้แบบฝึกทักษะต่อ

2) ครูผู้สอนควรนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในภาษาไทยไปบูรณาการร่วมกับรายวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาสังคมศึกษา วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีพุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กาญจนา นาคสกุล. (2560). *ภาษาไทย: หลักและการใช้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เข็มทอง จิตจักร. (2544). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนามนพิทยาคม จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีความสามารถทางภาษาไทยแตกต่างกันซึ่งเรียนโดยใช้เกม ใช้แบบฝึกเสริมทักษะและวิธีเรียนปกติ*. วิทยานิพนธ์, ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จารุเดช ศรีดำรง, ศรีสุตา พัฒจันทร์ และศิริพร พึ่งเพชร. (2567). การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 15 เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *สภากา วารสารศึกษาศาสตร์*, 11(2), 24-33.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). *การสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ:

ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

ณัฐญา เมืองสุข และศิริพร พึ่งเพชร. (2567). การพัฒนาความสามารถการอ่าน การเขียนสะกดคำ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต ร่วมกับแบบฝึกทักษะ. *Journal of MCU Ubon Review*, 9(3), 447-456.

ณัฐพร จัดสวย และกิตติยา ปลอดแก้ว. (2567). การพัฒนาแอปพลิเคชันบนมือถือโดยใช้เกมเป็นฐาน เรื่อง พยัญชนะและสระภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการอ่านและการเขียนสะกด คำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์*, 7(2), 50-63.

ปัทมา ไตรคุป. (2547). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยนำความรู้ทางคติชนมาเป็นเครื่องมือในการจัด*

- กิจกรรมการเรียนรู้การสอนกับวิธีการสอนตามเครื่องมือครู. วิทยานิพนธ์, ปริญญาศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรทิพย์ รุ่งสว่าง, ศุภฤกษ์ ทานา, และนาตยา ปลั่งนันทน. (2567). การพัฒนาความฉลาดรู้
ด้านการอ่านภาษาไทย. *Journal of Applied Psychology and Buddhism for Society*,
10(2), 119-136.
- ภูริตา สมานิตยทัต, สนิท สัตโยภาส, และศศิธร อินต๋น. (2567). การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์
พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.
Journal of MCU Ubon Review, 9(3), 473-486.
- ยงยุทธ อินทรสุข. (2562). การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษา.
วารสารภาษาไทยศึกษา, 18(2), 55-70.
- สายัณห์ ฝาน้อย และคณะ. (2553). การสอนภาษาไทยให้อ่านออกเขียนได้โดยวิธีแจกลูกสะกดคำ.
นนทบุรี: บริษัทสมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรพร. (2536). *การพัฒนาการสอนภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2),
กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา ไสรังจ. (2528). การสำรวจความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ การศึกษามูลเหตุแห่ง
การเขียนผิดและแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องการเขียนสะกดการันต์ผิดของนิสิตนักศึกษาใน
มหาวิทยาลัย. *รายงานการวิจัย*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภัทรา โพธิ์ไพจิตร. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสะกดคำของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน
ประเทศไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 45(1), 30-40.
- Crystal, D. (2008). *Txtng: The Gr8 Db8*. Oxford: Oxford University Press.
- Cunningham, A. (2005). Improving Spelling through Phonics-Based Instruction.
Educational Psychology Review, 17(3), 239-254
- Ehri, L. C. (2005). Development of Sight Word Reading: Phases and Processes.
Journal of Research in Reading, 28(2), 167-188.
- Graham, S. (2006). Strategy Instruction and the Teaching of Writing. *Handbook of Writing
Research*, 1(1), 422-434.
- Nation, I. S. P. (2001). *Learning Vocabulary in Another Language*. Cambridge:
Cambridge University Press.
- Snowling, M. J. (2000). *Dyslexia (2nd ed.)*. Oxford: Blackwell.
- Stanovich, K. E. (1986). Matthew Effects in Reading. *Reading Research Quarterly*, 21(4),
302-318.
- Treiman, R. (1993). *Beginning to Spell: A Study of First-Grade Children*. New York:
Oxford University Press.